

Arrest

nr. 235 790 van 8 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. ASSELMAN, die *loco* advocaat C. VAN CUTSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 5 januari 1994 in het dorp Aguleri, in Anambra State, Nigeria. U bent etnisch Ebo [Igbo], net zoals uw vader en moeder, en u bent christen. U verbleef in het dorp Aguleri, bij uw familie, tot u ongeveer de leeftijd had van tien jaar. U verhuisde op deze leeftijd naar het huis van uw tante in Delta State. U woonde eerst op een plaats genaamd Kebi, en daarna op de Okpanamweg, in de buurt van de Ogbogorogo-markt. U woonde er samen met uw neven en nichten. U diende in de ochtend uw tante te helpen met huishoudelijk werk en bereiden van eten, en in de namiddag ging u naar school.

U was echter te moe om u op school te concentreren. U liep school tot graad vijf. U besliste daarna om terug te keren naar uw geboortedorp Aguleri, aangezien het werk bij uw tante te zwaar werd. U keerde terug op de leeftijd van veertien à vijftien jaar, en u ging er samen met uw ouders, broers en zussen wonen. U heeft er ook graad vijf opnieuw gedaan, maar u besliste uiteindelijk te stoppen met school op de leeftijd van achttien à negentien jaar. Nadien, hielp u uw moeder in de landbouw.

In de loop van het jaar 2016, begonnen Fulani-herders burgers te doden in uw streek. Inwoners van het naburig dorp Eziaguotu hebben daarop gevechten aangeknoopt met de Fulani, en op die manier werden ook inwoners van uw dorp Aguleri, en het naburig dorp Umuoba-Anam aangevallen. Ook uw vader werd door deze Fulani verwond. Uw vader werd naar het ziekenhuis gebracht, maar stierf enkele maanden later, namelijk aan het begin van het jaar 2017. Uw broer T. en uw zus O. werden een paar maanden na de dood van uw vader eveneens dood teruggevonden. U heeft het vermoeden dat ook zij werden gedood door de Fulani.

Terzelfdertijd, aan het einde van het jaar 2016 vernam u dat een jongen van uw dorp, genaamd O., zuur had gegooit in het gezicht van andere dorpsgenoten. U vernam eveneens dat de politie op zoek was naar deze jongen. Twee à drie maanden later, aan het begin van het jaar 2017, ontdekte u de schuilplaats van deze jongeman, en u gaf hem aan bij de politie. Hij werd echter niet gearresteerd, gezien hij al verdwenen was bij aankomst. U kreeg eveneens geen compensatie in ruil voor de informatie die u had verschaft. Nadien begon u dreig telefoons te ontvangen van deze jongen. Hij belde elke dag drie keer op om u met de dood te bedreigen. Hij stuurde ook aanvallers op u af. Zij verwonden u met een mes, maar kon hen uiteindelijk afschudden. U vluchtte daarna naar het huis van uw vriendin, genaamd C., die in het naburige dorp Nando woonachtig was. U verbleef er drie weken tot één maand toen u er een vrouw heeft ontmoet die "Sister" werd genoemd. Zij stelde voor u en vier van uw vriendinnen het land uit te smokkelen, naar Italië, om daar te gaan werken in haar kapsalon. Zij zou alles betalen, en u diende haar later terug te betalen. U stemde toe, en u vertrok uit Nigeria in het midden van het jaar 2017.

U reisde via Niger, Algerije en Libië naar Italië. De vrouw die Sister werd genoemd verliet jullie in Libië, om later met het vliegtuig vanuit Nigeria naar Italië te reizen. U maakte de reis naar Italië per boot, en u kwam er nog in het jaar 2017 aan. U wilde in Italië documenten verwerven, maar Sister hield u tegen. Zij bracht u en uw vriendinnen naar een plaats nabij Napels. Er waren ongeveer tien meisjes aanwezig, en u mocht de woning niet verlaten. U diende zich te prostitueren, maar u weigerde dit. Daarop regelde "Sister" een aanval door een aantal jongens en u werd verkracht. U geraakte daardoor zwanger. Gezien u zwanger was, verstootte "Sister" u, maar zij gaf u wel mee dat u het haar verschuldigde bedrag nog steeds diende terug te betalen. U leefde daarna op straat, tot iemand u aanraadde om in een ander Europees land te bevallen. Tijdens uw zwangerschap werd vastgesteld dat u HIV positief bent. U reisde met de trein naar België. U kwam er aan in de maand september van het jaar 2018 en u diende er een verzoek in tot internationale bescherming op 28 september 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u een zoon van zes maanden oud heeft, welke u op de dag van het persoonlijk onderhoud bij zich had. Er werd bijgevolg rekening gehouden met zijn aanwezigheid, en u kreeg de kans om pauze te vragen voor borstvoeding of verschoning. Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde uit uw land van herkomst, namelijk Nigeria, te zijn gevlucht en er niet te kunnen terugkeren omwille van verschillende redenen. Ten eerste, vreest u vervolging door een derde persoon, genaamd O., omdat u hem zou hebben aangegeven aan de politie (zie notities CGVS, p.14-15 en p.21). Ten tweede vreest u dat een dame, die u "Sister" noemt, en die u in Italië in de prostitutie gedwongen heeft, u zou vervolgen omwille van het door u niet-terugbetaalde reisgeld (zie notities CGVS, p.19 en p.21). Ten derde, vreest u te worden gedood door de Fulani-herders die zich ophouden in uw streek van herkomst, en aanvallen inzetten op burgers (zie notities CGVS, p.14 en p.21). Ten slotte, vreest u dat u bij terugkeer naar Nigeria zou worden gediscrimineerd omdat u seropositief bent (zie notities CGVS, p.26).

Echter, kunt u de problemen die u in uw land van herkomst heeft ondervonden, en de problemen die u vreest te ondervinden bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria, absoluut niet aannemelijk maken.

Ten eerste, dient opgemerkt dat de algehele coherentie van uw relaas ver zoek is, hetgeen de geloofwaardigheid van de door u geopperde motieven niet ten goede komt. Zo vertoont uw relaas dat u bij het CGVS aflegde opvallende tegenstrijdigheden met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Aldus, heeft u twee van de vier hierboven beschreven (vlucht)motieven absoluut niet vermeld tijdens uw eerste interview in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, namelijk voor de DVZ, op 5 oktober 2018. Door een medewerker van de DVZ gevraagd om welke redenen u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria, stelde u dat u bang was dat u uw leven er niet zou kunnen leiden, en dat u er zou sterven van de honger (zie Vragenlijst DVZ, punt 3, punt 4). Gevraagd om welke redenen u denkt dat dit zal gebeuren, antwoordde u dat uw ouders zeer arm zijn en niets kunnen betalen (zie Vragenlijst DVZ, punt 3, punt 5). U zei niet naar school te kunnen gaan en geen leven te kunnen maken voor uzelf. Soms kon u geen eten kopen. Personen die wel over geld beschikken, kijken op u neer, lachen u uit, en behandelen u slecht. U stelde dat u er [in Nigeria] niet gewenst bent. Ten slotte, stelde u dat de Flami-mensen [Fulani-herders] gevaarlijk zijn, en dat ze uw koeien afnemen, uw landbouvvelden vernietigen, de vrouwen verkrachten en mensen vermoorden. U stelde dat zij vaak naar uw dorp kwamen om te vechten. U had verder niets toe te voegen (zie Vragenlijst DVZ, punt 3, punt 8). Later tijdens het interview, tijdens het overlopen van uw persoonsgegevens, stelde u **opeens** naar hier te zijn gekomen samen met een vrouw die u "Sister" noemt (zie Verklaring DVZ, p.10, punt 30). U stelde dat u zich diende te prostitueren en dat u zwanger werd. U uitte verder geen vrees omtrent deze persoon. **Nergens tijdens dit eerste interview op de DVZ maakt u dan ook gewag van uw angst voor de persoon genaamd O., die u aan de politie zou hebben aangegeven en die u daarop bedreigde met de dood (zie notities CGVS, p.15). Eveneens heeft u tijdens dit interview op geen enkele manier aangegeven dat u vreest te worden gediscrimineerd bij terugkeer naar Nigeria omwille van het feit dat u seropositief bent. Het feit dat u twee van de door u geopperde motieven in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming niet spontaan aanhaalde tijdens uw initiële interview voor de DVZ, doet ernstig afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van uw algehele relaas.** Het feit dat u tijdens uw interview voor de DVZ zwanger was, en u zich niet zo denderend voelde, kan geen verschoning betekenen voor uw nalatigheid en het niet vermelden van twee van uw (vlucht)motieven (zie notities CGVS, p.3). Er werd u dan ook aan het begin van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd of u tijdens uw interview op de DVZ alle redenen heeft kunnen geven in verband met uw vertrek, en uw initiële antwoord was bevestigend. Gevraagd of er nog andere redenen zijn waarover u kort wil vertellen, stelde u opnieuw dat u zich tijdens het interview op de DVZ niet goed voelde, omdat u bijna ging bevallen, en dat u zenuwachtig was. U zei niet alles te hebben verteld op dat moment. **Een derde keer** gevraagd of er andere redenen zijn [voor het aanvragen van internationale bescherming] en gevraagd of u deze kort kan schetsen, antwoordde u dat u een ander verhaal wil vertellen, waarover u niets heeft gezegd bij het eerste interview. **Een vierde maal** gevraagd om kort te schetsen waarover het gaat, stelde u dat u [tijdens het eerste interview] niet heeft vermeld dat u ziek was, en dat de ziekte levensbedreigend is. U bent seropositief, maar u haalde – aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS en ondanks herhaaldelijke aansporingen – niet aan of er enige vrees voor vervolging verbonden is met het feit dat u seropositief bent, noch verklaarde u enigszins iets over de jongen, O., die u meent te moeten vrezen bij terugkeer naar Nigeria (zie notities CGVS, p.3). **Er dient dan ook opgemerkt, dat u – ondanks herhaaldelijke aansporingen – niet in staat bleek om aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS uw verschillende (vlucht)motieven kort en duidelijk uiteen te zetten. Er kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat u, indien een werkelijke vrees voor vervolging zou koesteren bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst, wel degelijk in staat bent deze vrees duidelijk te poneren wanneer u de vraag [herhaaldelijk] wordt gesteld.**

Daarnaast, zijn er ook incoherente en tegenstrijdige verklaringen uwentwege terug te vinden in het inhoudelijk aspect van uw relaas. Wat betreft uw **verblijfplaatsen** in Nigeria, verklaarde u voor de DVZ (in 1994) te zijn geboren in het dorp Aguleri, en er verbleven te hebben tot uw vertrek uit het dorp, en uit uw geboorteland Nigeria, in het midden van het jaar 2017 (zie Verklaring DVZ, p.5, punt 10). Voor het CGVS verklaarde u – verbazend genoeg – op de leeftijd van ongeveer 10 jaar uit uw dorp, Aguleri, te zijn vertrokken om bij uw tante in Delta State te zijn gaan wonen (zie notities CGVS, p.6). Nog verbazender, is het feit dat u de naam van uw tante – waarbij u vijf jaar van uw leven zou hebben doorgebracht – niet bleek te kennen. Op de leeftijd van veertien à vijftien jaar keerde u terug naar uw geboortedorp Aguleri.

Eveneens, bleek u - voor uw vertrek uit Nigeria - drie weken tot een maand te hebben verbleven bij uw vriendin C., in het nabijgelegen dorp Nando (zie notities CGVS, p.15). Ook dit verblijf heeft u geenszins vermeld tijdens uw interview voor de DVZ. Wat betreft uw **familieleden**, zijn er opnieuw ernstige tegenstrijdigheden te bemerken tussen uw verklaringen voor de DVZ en uw verklaringen voor het CGVS. U vermeldde tijdens uw interview voor de DVZ dat uw vader overleed in het jaar 2017 (zie Verklaring DVZ, p.6, punt 13A). U verklaarde dat uw broer T. een paar maanden na de dood van uw vader ook was gestorven (zie Verklaring DVZ, p.8, punt 17). Uw zus, O., zou zijn gestorven voor de dood van uw vader. U verklaarde dat uw andere broers en zussen zich allemaal in het dorp Aguleri bevonden. **Verbijsterend** is het dan ook, wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde dat uw broer T. en uw zus O., samen dood werden aangetroffen, een paar maanden na uw vaders dood (zie notities CGVS, p.11). Uw vader zelf zou aan het begin van het jaar 2017 zijn gestorven, maar niet in de maand januari (zie notities CGVS, p.9). Eveneens verklaarde u – tegenstrijdig aan uw verklaringen bij de DVZ – dat uw broers I. en E. in Delta State woonachtig zijn (zie notities CGVS, p.11), en niet in het dorp Aguleri, zoals u verklaarde voor de DVZ. Wat betreft de **namen** van uw ouders, zijn uw verklaringen alweer **verbazend**. Zo stelde u voor het CGVS dat uw vader E. E. heet (zie notities CGVS, p.9) en uw moeder Teresa E. heet (zie notities CGVS, p.10), terwijl u voor de DVZ had verklaard dat uw beide ouders de naam E. dragen (zie Verklaring DVZ, p.6, punt 13A). Geconfronteerd met deze vaststelling kon u echter enkel – nietszeggend – aangeven dat u voor de DVZ heeft verteld dat uw moeder E.i heet. **Gegeven bovenstaande vaststellingen dient enkel geconcludeerd dat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig ondermijnd worden door de verschillende tegenstellingen die zich manifesteren tussen uw verklaringen voor de DVZ enerzijds, en uw verklaringen voor het CGVS anderzijds. Bovendien bleek u tijdens uw interview voor de DVZ twee van de vier door u geopperde (vlucht)motieven geenszins te hebben vermeld. Het feit dat u zich tijdens uw interview voor de DVZ niet denderend voelde, en negen maanden zwanger was (zie notities CGVS, p.3) kan geen verschuiving betekenen voor dergelijke ernstige tegenstrijdigheden die de kern van uw relaas raken.**

Ten tweede, werd hierboven reeds gesteld dat de geloofwaardigheid van de door u aangevoerde **vrees tegenover de persoon O.**, een inwoner van uw dorp die u bij de politie zou hebben aangegeven, en die u vervolgens met de dood bedreigde, ernstig ondermijnd wordt door het feit dat u deze vrees op geen enkele manier heeft vermeld tijdens uw initiële interview voor de DVZ. Deze vaststelling wordt nog versterkt door het feit dat u tijdens uw interview voor de DVZ verklaarde dat u koste wat het kost wilde vertrekken uit Nigeria, uit angst voor deze persoon (zie notities CGVS, p.15). **Dit** is de reden dat u instemde om naar Europa te vertrekken, samen met de persoon "Sister", die u had leren kennen in het naburige dorp Nando. **Nogmaals dient opgemerkt dat uw verklaringen de geloofwaardigheid van uw vrees ten opzicht van O. ernstig ondermijnen. Indien uw angst voor deze persoon O. werkelijk de belangrijkste reden was voor het verlaten van uw geboorteland Nigeria, kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat u dit onmiddellijk zou aangeven tijdens uw eerste interview voor de DVZ. Het feit dat u dit niet heeft gedaan, wijst enkel op een wijziging van uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS.**

Bovendien, kunnen uw verklaringen omtrent de persoon O. ook om andere redenen **weinig geloofwaardig** worden geacht. Uw verklaringen over deze persoon zijn immers doorspekt met **vaagheden, tegenstrijdigheden, onwaarschijnlijkheden en gewoonweg verwarrende en incoherente verklaringen**. U stelde dat O. door de politie werd gezocht omdat hij zuur had gegooit op inwoners van uw dorp (zie notities CGVS, p.14-15). Daarop heeft u hem aangegeven. Echter, gevraagd wanneer deze persoon het zuur heeft gegooit, bleek u zich - initieel – niet te herinneren wanneer dit was gebeurd, om nadien danig vaag aan te geven dat u denkt dat het aan het einde van het jaar 2016 was (zie notities CGVS, p.22). Er kan redelijkerwijs worden verwacht dat dergelijk ernstig incident dat het begin van uw beweerdde problemen met O. betekende, u zou bijblijven. Ten tweede, is het danig weinig waarschijnlijk dat u zonder plan of overleg deze persoon zou aangeven bij de politie. U herhaalde immers meermaals hoe gevaarlijk deze persoon was, dat hij het leven van de inwoners zuur maakte en dat zelfs de politie bang was van hem (zie notities CGVS, p.15, p.21 en p.22). U wist eveneens dat er reeds een familielid van de vrouw, die met zuur was aangevallen door deze persoon, gedood was door deze persoon (zie notities CGVS, p.21). U stelde dat hij werd doodgeschoten. Meer nog, u stelde dat niemand hem durft aangeven. **Uw handelingen en gedachtegang zijn dan ook absoluut niet in overeenstemming met de angst die u beweert te hebben voor deze persoon.** Dat u deze - door u zeer gevaarlijk geachte - persoon zonder meer zou aangeven bij de politie (terwijl u eerder aangaf dat zelfs de politie bang is van hem) en dit zonder na te denken over de mogelijke gevolgen, is dan ook danig weinig aannemelijk.

Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u besliste om O. aan te geven bij de politie, maar u antwoordde slechts zeer vaag dat hij slechte dingen deed, waarna u uitweidde over wat de vrouw, die door O. met zuur was aangevallen, was overkomen (zie notities CGVS, p.21). **Nogmaals** werd u echter gevraagd wat uw plan was en wat u ging doen nadat u een dergelijk gevaarlijk persoon had aangegeven. Het enige wat u echter kon zeggen is dat u wilde dat de politie hem strafte voor wat hij had misdaan. **Het dient dan ook opgemerkt dat u geenszins een overweging heeft gemaakt over de gevolgen van uw acties, hetgeen in scherp contrast staat met uw verklaringen over het karakter van O. en de angst die iedereen, zelfs de politie, voor hem blijkt te hebben. Deze vaststelling ondermijnt dan ook enkel de geloofwaardigheid van uw verhaal.** Ten derde, zijn uw verklaringen over de aanval die op u werd ingezet, en die volgens u het gevolg was van het feit dat u O. heeft aangegeven bij de politie, danig verwarrend, en gewoonweg incoherent. Zo verklaarde u dat u 's nachts werd aangevallen door een paar jongens, en dat deze jongens u wilden ontvoeren en naar O. brengen (zie notities CGVS, p.15). U bood weerstand en werd gestoken met een mes. Gezien u schreeuwde, hoorden militairen u, en de jongens werden door hen verjaagd. **Echter wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud meer in detail werd bevraagd over deze aanval, was u geenszins in staat een meer uitgebreide, coherente of duidelijke omschrijving te geven van het verloop van deze aanval, wel integendeel.** Het is dan ook danig verbazend, wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud opeens stelde dat hij [O.] eens mensen op u heeft afgestuurd om te vertellen dat ze een relatie zouden beginnen [met u], en als u akkoord zou gaan, dan zouden ze u naar hem [O.] brengen, zodat hij u kon doden (zie notities CGVS, p.23). Gezien uw verklaringen danig verwarrend waren, werd u gevraagd hoe u wist dat deze mensen – die vroegen of u een relatie wilde – door hem [O.] gestuurd waren, en eveneens werd gevraagd wat ze dan hebben gezegd, maar het enige wat u als antwoord gaf op deze vraag is dat het op de weg was, en dat het een valstrik was, en dat het een hinderlaag was. Gevraagd wat er dan allemaal is gebeurd [bij die aanval], zei u – kortweg – dat u schreeuwde, dat soldaten kwamen en dat de jongens zijn gevlucht. **Nogmaals** gevraagd om meer uitleg te geven – gezien uw antwoorden verbazend vaag en verwarrend waren –, en eveneens gevraagd wat u bedoelde met het feit dat iemand u om een relatie vroeg, antwoordde u uiteindelijk – uw verklaringen gewoonweg wijzigend – dat u [voordien] vernomen had van een jongen dat u voorzichtig moest zijn omdat personen u om een relatie zouden vragen, met de bedoeling u naar O. mee te nemen, en u te doden. **Een derde maal** gevraagd om meer uitleg te geven over de aanval, en gevraagd hoe het in zijn werk ging, antwoordde u opnieuw kortweg dat er een hinderlaag werd gezet voor u. U **een vierde maal** de kans gegeven om meer over deze aanval te vertellen, en zodoende gevraagd of u eerst werd aangesproken voor u werd aangevallen, antwoordde u opnieuw **danig onduidelijk** dat ze zich schuil hielden in het bos, op de weg waar u passeerde. **Andermaal** gevraagd of ze u hebben aangesproken voor ze u aanvielen, zei u dat u ze niet zag komen, dat ze u langs achter aanvielen, en dat u zou zijn gevlucht mocht u ze hebben opgemerkt. **Het dient dan ook opgemerkt dat u – ondanks meerdere aansporingen – geenszins in staat bent om uitgebreid en duidelijk te vertellen over de aanval die op u werd uitgevoerd en die volgens u door O. werd georganiseerd. Er kan echter wel degelijk verwacht worden dat, mocht deze aanval werkelijk hebben plaatsgevonden, u meer uitgebreid en duidelijk over deze aanval zou kunnen vertellen. Bovendien, wijzigde u uw verklaringen naar gelang de vragen die u werden gesteld, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen absoluut niet ten goede komt.** Daarenboven, dienen nog andere opmerkingen te worden gemaakt in verband met uw verhaal. Vooreerst, kan uit uw verklaringen bezwaarlijk worden afgeleid dat deze aanval werkelijk door O. werd georganiseerd. De jongens die u aanvielen, spraken u immers niet eens aan, en u stelde hen niet hebben gezien, omdat u van achteren werd aangevallen (zie notities CGVS, p.23). Het is dan ook danig verbazend dat u – nadat u de politie over deze aanval heeft ingelicht – de politie opnieuw diende te contacteren wanneer u deze jongens opnieuw zou zien (zie notities CGVS, p.15). Voorts, waar u verklaarde dat O. u telefonisch bedreigde nadat deze aanval was mislukt (zie notities CGVS, p.23), dient opgemerkt dat niet kan worden ingezien hoe O. uw telefoonnummer zou kunnen verkrijgen, en geenszins kon u daarover een degelijk antwoord geven. U stelde eenvoudigweg het niet te weten (zie notities CGVS, p.15 en p.23). Vervolgens, bleek u – nadat u uw sim-kaart had weggegooid – niets meer van deze jongen, O. te hebben gehoord (zie notities CGVS, p.24). Men kan zich dan ook de vraag stellen – indien deze gebeurtenissen zich werkelijk zouden hebben voorgedaan, wat hierboven ten stelligste betwist wordt - of deze persoon u nog steeds zou zoeken. Te meer, omdat u geenszins een persoonlijke vrees aanhaalde, wanneer u werd gevraagd of nog van de jongen, O., had gehoord (zie notities CGVS, p.21). U stelde enkel dat uw broer had verteld dat hij er nog is en iedereen het leven zuur maakt en iedereen terroriseert. Wanneer hij iets niet kan verkrijgen, stuurt hij mensen af op anderen om ze pijn te doen. U stelde eveneens dat hij gebruik maakt van voodoo om te verdwijnen. **Geenszins geeft u dan ook aan dat O. specifiek naar u op zoek zou zijn. Zijn wrede acties blijken immers gericht op toevallig gekozen personen.**

Ten slotte, dient opgemerkt, dat het danig verbazend is dat u niets vermeldde over uw familie tijdens het uiteenzetten van uw problemen met deze jongen [O.]. U had immers eerder tijdens het persoonlijk onderhoud gesteld dat uw vader was overleden aan het begin van het jaar 2017 (zie notities CGVS, p.9), en dat uw zus en broer eveneens overleden een paar maanden na de dood van uw vader (zie notities CGVS, p.11). Zij werden allen gedood door de Fulani-herders (zie notities CGVS, p.9 en p.11). Het dient dan ook opgemerkt dat deze familieleden overleden zouden zijn in de periode dat u problemen gehad zou hebben met O.. U heeft O. immers aangegeven bij de politie in dezelfde periode dat uw vader kwam te overlijden, namelijk aan het begin van het jaar 2017 (zie notities CGVS, p.24). In de periode van de problemen die volgden op het aangeven van O., bleken ook uw zus en broer te zijn gestorven (zie notities CGVS, p.11). Het is dan ook **danig merkwaardig** dat u nergens tijdens het uiteenzetten van uw verhaal – ook niet wanneer u de kans kreeg dit uiteen te zetten in vrij relaas – de overlijdens van uw vader, broer en zus, vermeld, alsook de aanval die door de Fulani werden ingezet op uw dorp. Deze gebeurtenissen zijn immers met elkaar verweven, en zijn terzelfdertijd gebeurd. Dat u nergens gewag zou maken van deze gebeurtenissen tijdens het uiteenzetten van uw verhaal over O., zorgt er enkel voor dat uw verhaal niet doorleefd en danig ingestudeerd overkomt. **Gegeven de hierboven gedane vaststellingen, dient dan ook opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde problemen die u stelde te hebben in uw land van herkomst, Nigeria, met de persoon O..**

Ten derde verklaart u dat u vreest het slachtoffer te worden van het geweld door de Fulani herders. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux, dd. mei 2017, zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt zich sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren echter is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Daarnaast blijkt uit de informatie dat niet alle staten en Local Government Areas (LGA's) van de regio Middle Belt in gelijke mate getroffen worden door dit geweld. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precare situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit christen te zijn, te wonen Aguleri in Anambra state en van Igbo origine te zijn is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uit volgende vaststellingen blijkt immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Zo dient, wat betreft de vrees die u uitte ten opzichte van de Fulani-herders, die aanvallen zouden hebben ingezet op uw dorp, en uw vader, broer en zus zouden hebben gedood (zie notities CGVS, p.9 en p.11), te worden opgemerkt, dat u de door u geopperde vrees voor deze personen, absoluut niet aannemelijk weet te maken. U bleek immers **bitter weinig** te weten over de door u genoemde vervolgers, met name de Fulani-herders [Fulani herdsman], of de redenen van het ontstaan van de conflicten met deze personen, in uw regio van herkomst, en in Nigeria in het algemeen. Gevraagd om over de Fulani-herders te vertellen en te vertellen wat u allemaal weet over hen, antwoordde u dat u weet dat ze moslims zijn, en dat ze tot vandaag nog mensen aanvallen (zie notities CGVS, p.24). U wist niet uit welk deel van Nigeria de Fulani afkomstig zijn. Gevraagd wat de Fulani willen, wat hun doel is, en om welke redenen ze mensen aanvallen, antwoordde u dat ze herders zijn die regelmatig koeien bij zich hebben, en dat ze de bedoeling hebben de gewassen van de mensen kapot te maken. U stelde dat u denkt dat ze dit gewoon doen omdat ze toestemming krijgen van de huidige president, en omdat ze niet gestraft worden voor de slechte dingen die ze doen. Ten slotte, stelde u dat ze dit **enkel bij de [etnische groep] Ebo [Igbo] doen**.

Gevraagd om welke redenen ze dit enkel bij de Ebo doen, antwoordde u dat de Hausa niet van de Ebo houden, omdat zij [Ebo] geen moslims zijn, maar christenen. Gevraagd of er dan geen **andere redenen** zijn voor de aanvallen, antwoordde u opnieuw dat jullie geen moslim zijn, en dat enkel [de etnische groepen] Hausa en Yoruba regelmatig aan de macht komen, en in de overheid zijn, en dat u nooit een andere etnische groep aan de macht zal zien [in Nigeria]. Gevraagd of er ook niet-religieuze redenen zijn voor de aanvallen, zei u – absoluut niet op de vraag antwoordend – dat u christen bent en geen moslim. Nogmaals gevraagd of er andere redenen zijn [voor de aanvallen], antwoordde u dat het enkel over religie gaat, omdat u geen moslim bent (zie notities CGVS, p.25). Gevraagd sinds wanneer deze conflicten aan de gang zijn in Nigeria, antwoordde u dat ze aan de gang zijn sinds de president aan de macht is gekomen. Echter – verbazend genoeg – had u geen idee wanneer de president aan de macht was gekomen. U voegde eraan toe dat ze [de Fulani-herders] een grote haat hebben voor de mensen van de etnische groep Ebo, en dat ze doen wat ze willen met de Ebo, omdat de Ebo niets kunnen doen. Gevraagd in welke andere staten van Nigeria nog etnische groepen worden aangevallen, antwoordde u dat de etnische groep Ebo-Bini van Delta State nog wordt aangevallen. **Een derde maal** gevraagd om welke redenen de Fulani problemen maken, antwoordde u dat u denkt dat het is omdat ze aan de macht zijn, waarna u verschillende staten opnoemde waar de Fulani iets hebben gedaan. Gevraagd of u dan lokale leiders [uit uw eigen State Anambra] kent, antwoordde u dat u geen leider kent, maar dat u denkt dat iemand hen de macht heeft gegeven om dat te doen, van een bepaald persoon, maar u weet niet wie. Gevraagd wat de Fulani-herders willen bereiken met hun aanvallen, antwoordde u dat ze niets willen bereiken en gewoon mensen willen doden omdat de tijd gekomen is dat ze iedereen willen doden. **Het dient dan ook opgemerkt dat uw onwetendheid over deze conflicten met de Fulani-herders, en uw onwetendheid over de aanvallers en slachtoffers in deze conflicten, gewoonweg verbazingwekkend is. Bijgevolg, kan enkel worden vastgesteld dat uw verklaringen de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor deze Fulani-herders volledig ondergraven.** Uit informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – blijkt dat de conflicten tussen de veehouders en de sedentaire bevolking, in Nigeria, reeds een lange voorgeschiedenis hebben, en niet slechts voorkomen sinds de aanstelling van de nieuwe president [waarvan u niet eens bleek te weten wanneer deze werd aangesteld]. Deze conflicten, tussen de Fulani-herders en etnische groepen die sedentair zijn, komen vooral voor in de **Middle Belt** van Nigeria, en geenszins zijn zij het meest voorkomend in Anambra State of Delta State, zoals u verkeerdelijk beweerde. Dezelfde informatie geeft aan dat er weliswaar een religieuze component waar te nemen is binnen deze conflicten, gezien de Fulani vaak moslims zijn, en de sedentaire boeren vaak christenen, echter ligt deze religieuze component absoluut niet aan de grondslag van deze conflicten. De conflicten gaan immers vooral om natuurlijke hulpbronnen, zoals water en weiland. **U was echter absoluut niet in staat ook maar enige heldere of correcte informatie te geven over deze conflicten, of uw beweerdelijke aanvallers, namelijk de Fulani-herders. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor deze Fulani-herders volledig ondergraven.**

Ten vierde, wat betreft uw vrees die u heeft voor de vrouw die u “Sister” noemt, en die u bij aankomst in Italië in de prostitutie zou hebben gedwongen, dienen de hierna volgende opmerkingen te worden gemaakt. U stelde een vrouw te hebben ontmoet in het naburige dorp Nando, wanneer u bij uw vriendin C. verbleef (zie notities CGVS, p.15). De vrouw zei dat ze een kapsalon had in Italië waar u en vier van uw vriendinnen zouden kunnen werken (zie notities CGVS, p.12, p.15 en p.18). U stemde toe om met de vrouw te reizen, gezien u bang was van de jongen [O.] die op zoek was naar u (zie notities CGVS, p.15). Zoals eerder gesteld is uw beweerde vrees tegenover de persoon O. niet geloofwaardig. Uw verklaring dat u koste wat het kost wilde vertrekken uit Nigeria, uit angst voor deze persoon en dit de reden is dat u instemde om naar Europa te vertrekken, samen met de persoon “Sister” is evenmin geloofwaardig (zie notities CGVS, p.15). Bijgevolg zijn de beweerde omstandigheden van uw vertrek uit Nigeria niet aannemelijk. Verder gaf u aan dat - wanneer aangekomen in Italië deze vrouw “Sister” u in de prostitutie dwong (zie notities CGVS, p.11-12). U werd echter zwanger, en de vrouw verstootte u. U dient echter nog steeds het geld voor de reis terug te betalen. **Echter, kan u uw problemen die u met deze vrouw heeft absoluut niet aannemelijk maken. Uw verklaringen over de handelingen die deze vrouw heeft gesteld zijn dan ook zeer weinig aannemelijk, en ook uw eigen handelingen en acties kunnen enkel als weinig logisch worden beschouwd.** Ten eerste, bleek u niets te weten over de vrouw waarmee u naar België reisde, en de plannen voor uw verblijf in Italië. Zo bleek u niet eens haar echte naam te weten, en haar enkel “Sister” te noemen (zie notities CGVS, p.5). U stelde dat ze haar naam niet zei omdat u haar anders kon aangeven bij de politie (zie notities CGVS, p.17). Nochtans, is deze redenering bitter weinig logisch, gezien u dacht in een kapsalon te gaan werken, hetgeen bezwaarlijk tot een bezoek aan de politie zou leiden. Verder, gevraagd naar uw plannen voor een legaal verblijf in Europa, bleek u opnieuw enkel te weten dat u in een kapsalon zou werken, en was u absoluut niet op de hoogte van uw [toekomstige] verblijfplaats in Italië (zie notities CGVS, p.18).

Verder kon u ook niet aangegeven hoe u legaal in de Europese Unie zou verblijven. U ontweek enkel de aan u gestelde vraag, door te stellen dat uw schulden [van de reis] zouden worden terugbetaald met het geld dat u zou verdienen in het kapsalon. **Deze verklaringen zijn op zich al bijster merkwaardig.** Echter, blijken de verklaringen die u later tijdens het persoonlijk onderhoud heeft afgelegd **nog minder logisch.** U stelde dat u zwanger was geworden, en dat de vrouw "Sister" u daarom liet gaan (zie notities CGVS, p.19). Ze gaf u wel mee dat uw schulden zouden moeten worden terugbetaald. Dit kon ook in Nigeria. U antwoordde haar echter dat u in Nigeria naar de politie kon gaan om te vertellen dat "Sister" een mensenhandelaar was, die Nigeriaanse meisjes in de prostitutie dwingt. **Het is dan ook danig weinig logisch, en gewoonweg verbazend, dat "Sister" u zo maar vrij zou laten omdat u zwanger bent, terwijl u uw schulden nog niet heeft terugbetaald. Zeker, gezien "Sister" het afbetalen van uw schulden danig belangrijk achtte. Bovendien, zou u na uw vrijlating gewoonweg de politie kunnen waarschuwen. Gegeven deze opmerkingen, zijn uw verklaringen dan ook danig weinig aannemelijk.** Er werd u dan ook gevraagd wat het plan was van "Sister" om haar geld terug te krijgen, gezien ze u gewoon liet gaan, en uw antwoord bleek opnieuw danig verwarrend, en bijgevolg niet geloofwaardig (zie notities CGVS, p.19). U antwoordde dat ze ["Sister"] waarschijnlijk dacht dat ze u in Nigeria zou tegenkomen, gezien jullie allebei uit Nigeria afkomstig zijn, in het huis waar ze u had ontmoet. Een tweede maal gevraagd hoe "Sister" op die manier haar geld zou terugkrijgen, en opnieuw gevraagd om welke redenen ze u gewoon liet gaan, zei u dat ze niet heeft verteld wat ze van plan was, maar dat u wist dat ze iets van plan was. Dit is de reden dat u Italië heeft verlaten, omdat u zou kunnen worden aangevallen door personen die u wilden doden, en die door haar ["Sister"] werden gestuurd. **Opnieuw zijn uw verklaringen gewoonweg verbijsterend. Indien "Sister" u werkelijk zou willen doden, kan niet worden ingezien om welke redenen ze u dan zou vrijlaten. Daarenboven zou uw dood er niet voor zorgen dat u uw schulden aan haar zouden worden ingelost.** Geconfronteerd met deze vaststelling, antwoordde u dat u denkt dat zij ["Sister"] niet wilde dat u daar verbleef, en dat ze misschien haar plan kon uitvoeren wanneer u ergens anders was, en niet aan haar gelinkt kon worden. U voegde eraan toe dat u vijanden bent geworden. **Opnieuw bleken uw antwoorden zodanig vaag, en zo bijster onsamenhangend, dat afbreuk wordt gedaan aan de al reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw problemen met "Sister".** Volledigheidshalve, dient ook opgemerkt dat – indien er al een kern van waarheid zou te zijn bemerken in uw verklaringen – u heeft nagelaten om de politie te waarschuwen over deze persoon, "Sister", of op een andere manier bescherming te zoeken. Gevraagd of u naar de politie bent gegaan in Italië [nadat "Sister" u had vrijgelaten], antwoordde u simpelweg ontkennend (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd om welke redenen u de politie niet inlichtte, antwoordde u – weinig begrijpelijk en opnieuw verwarrend – dat u bang was voor het leven van uw ongeborn kind, en dat u ook wilde vertrekken uit Italië. U stelde dat u reeds uit Italië weg zou zijn, tegen de tijd dat die vrouw ["Sister"] haar plan zou uitvoeren. Gevraagd of u dan in België naar de politie ging, antwoordde u opnieuw ontkennend, en voegde u er – weinig geloofwaardig – aan toe dat u eerst een plaats wilde vinden om internationale bescherming te vragen, en een verblijfplaats. Dit is de reden dat u niet naar de politie bent gegaan. Gesteld dat u toch naar de politie kon zijn gegaan na uw bevalling, antwoordde u – opnieuw danig ontwijkend – dat dit wel zo is, maar dat u vertrouwen had in de vrouw die u had gesproken tijdens uw eerste interview [voor de DVZ]. U voegde er – weinig ernstig – aan toe dat de vrouw ["Sister"] u nu niets meer kan doen, en dat u gelooft dat ze nooit te weten zal komen dat u in dit land verblijft. U heeft uw kind op de wereld gezet, en u heeft daarna enkel aan de zorg voor uw kind gedacht. Een laatste maal gevraagd of dan **niemand heeft gezegd dat u naar de politie moet gaan**, gezien u zich in een **gevaarlijke situatie** bevindt ["Sister" wilde u immers doden], zei u – opnieuw verbijsterend en gewoonweg niet geloofwaardig voor een persoon die zich in uw situatie bevindt – dat u zich nu geen zorgen meer maakt, omdat de vrouw ["Sister"] u niet meer zal vinden, en dat u blij bent met de zorgen voor uw kind. U heeft dan ook niets meer van de vrouw gehoord sinds uw vertrek uit Italië, noch heeft uw familie in Nigeria contact gehad met haar (zie notities CGVS, p.20). **Omwille van het geheel van bovenstaande opmerkingen, overtuigt u niet dat u werkelijk iets te vrezen zou hebben van "Sister" die u in 2017 vanuit Nigeria naar Europa zou hebben gebracht.**

Los van het feit dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot uw gedwongen prostitutie, kan het volgende in algemene zin worden opgemerkt met betrekking tot slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand aan slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is ook een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP).

Hieruit blijkt dat u bij terugkeer naar Nigeria beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de smokkelaar en zijn connecties betreft. Er zijn geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, nadat zij door tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, vervolgens te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren.

Ten slotte, wat betreft de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst voor (1) sociale uitsluiting omwille van uw **HIV-positieve status** en (2) een gebrek aan medische behandeling voor uw ziekte, dient het volgende te worden opgemerkt.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor sociale uitsluiting omwille van uw HIV-positieve status, dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen in dit verband geen concrete elementen bevatten die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou bestaan. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uw verklaringen in dit verband zijn echter te algemeen en te vaag om een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' te kunnen vaststellen.

Zo dient vooreerst opgemerkt te worden, dat u nergens tijdens het persoonlijk onderhoud op 3 mei 2019 gewag maakte van enige vrees in verband met uw seropositiviteit, tot wanneer het interview werd afgesloten. Zo vermeldde u enkel aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat u besmet was met het HIV-virus, maar u uitte hieromtrent geen vrees (zie notities CGVS, p.3). Nadien, legde u tijdens het persoonlijk onderhoud medische documenten neer in verband met uw HIV-besmetting (zie notities CGVS, p.14). Er werd u dan ook gevraagd wat de inhoud was van de door u neergelegde documenten, en wat u daarover zou willen vertellen. U stelde echter – verbazend – dat u het Frans niet machtig bent, en dat uw advocaat gevraagd heeft om een bewijs te leveren van uw seropositiviteit. Ze gaven u deze documenten in het centrum waar u verblijft. **Nogmaals** gevraagd wat de reden is voor het neerleggen van deze medische documenten, antwoordde u dat u in het eerste interview [op de Dienst Vreemdelingenzaken] niet had vermeld dat u ziek was, en dat u daarom een bewijs van uw ziekte wil neerleggen. **Een derde maal** gevraagd of u nog iets anders wil vertellen in verband met uw ziekte, antwoordde u dat u het feit dat u seropositief was pas ontdekte wanneer u reeds zwanger was, en dat u daarna werd verzorgd. Later tijdens het persoonlijk onderhoud, werd u **letterlijk en duidelijk** gevraagd om welke redenen u niet naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria, zou kunnen terugkeren, en wat u er vreest (zie notities CGVS, p.21). **Echter, in geen geval vermeldde u dat uw seropositiviteit een onderwerp uitmaakt van uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria.** Tijdens de bespreking van uw vluchtmotieven, haalt u geen enkele keer aan dat u een terugkeer naar Nigeria vreest omdat u seropositief bent (zie notities CGVS, p.21-26). Wanneer werd gesteld dat het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zal worden afgesloten, poneerde u opnieuw – ontzettend vaag – dat u ziek bent en dat u zich daardoor niet goed voelt (zie notities CGVS, p.26). **Opnieuw kreeg u de kans om te vertellen wat u vreest in verband met uw seropositiviteit bij terugkeer naar Nigeria**, maar u antwoordde slechts uiterst kort dat u zonder medicijnen kan sterven. U een **zesde keer** de kans gegeven om te vertellen wat u vreest in verband met uw ziekte indien u naar Nigeria zou moeten terugkeren, antwoordde u dat u het zich **niet zou kunnen veroorloven**, en dat de overheid niets doet voor mensen die dit soort ziekte hebben (zie notities CGVS, p.27). Gevraagd of u daarover nog andere dingen wil toevoegen, zei u – weinig ernstig – dat u enkel dingen kan toevoegen als u ze zich herinnert. U kreeg echter een **achtste** keer de kans om te vertellen over uw vrees in verband met uw HIV-besmetting, en uiteindelijk stelde u – maar slechts ontzettend vaag - niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria, omdat u omwille van deze besmetting zou worden **vernederd** wanneer ze het in Nigeria zouden ontdekken, en dat het zou worden rondgebaasd. **Er dient dan ook opgemerkt dat het danig weinig aannemelijk - en gewoonweg verbijssterend - is, dat u – na acht maal de kans te hebben gekregen om te vertellen over uw seropositiviteit en de vrees die u in verband hiermee heeft – een dergelijk vage en summiere omschrijving van uw vrees bij terugkeer zou geven. Uw laattijdige verklaringen doen dan ook ernstig afbreuk aan de waarachtigheid van de door u voorgehouden vrees in verband met uw seropositiviteit bij terugkeer naar uw land van herkomst.**

Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat personen met HIV/aids het slachtoffer kunnen zijn van sociale discriminatie, is deze situatie niet van die aard om te besluiten dat elke persoon met HIV/aids, louter omwille van haar of zijn

medische situatie een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond.

Echter, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan de ernst van uw vrees voor discriminatie omwille van uw ziekte, bij terugkeer naar Nigeria. **Ten eerste, bleek u niet in staat enige specifieke actor van vervolging te omschrijven.** U stelde enkel vaagweg dat het zou worden rondgebazuind wanneer ze te weten zouden komen dat iemand zo een ziekte heeft, en dat die persoon zich dan niet meer wilt vertonen (zie notities CGVS, p.27). U stelde dat in Nigeria mensen met deze ziekte worden vermeden, vernederd, en dat men het gaat rondbazuinen. Dit is de reden om dewelke mensen niet vertellen dat ze deze ziekte hebben, en het voor zichzelf zullen houden. Ten slotte, stelde u niet te willen dat iemand het te weten zou komen dat u deze ziekte heeft. Gevraagd wat men zou doen, moesten ze het te weten komen, antwoordde u – opnieuw ontzettend vaag – dat u zou worden vernederd, dat het nieuws zal worden verspreid, en dat iedereen het zal weten. U stelde dat mensen zelfmoord kunnen plegen omwille van de schaamte en het feit dat ze niet meer onder de mensen kunnen komen (zie notities CGVS, p.28). **Op geen enkele manier gaf u echter aan een persoonlijke vrees voor vervolging te koesteren ten opzichte van een specifiek persoon, een specifieke gemeenschap, of van de autoriteiten. Ten tweede, blijkt u uw vrees te baseren op hypothetische situaties.** Zo stelde u dat, wanneer u ooit een echtgenoot zou willen hebben, deze kapot zou zijn omdat u ziek bent, en u naar uw familie zou terugsturen (zie notities CGVS, p.27). **Ten derde, dient opgemerkt, dat u danig weinig kennis heeft van hulporganisaties of voorzieningen voor mensen die besmet zijn met HIV in Nigeria.** Gevraagd of er plaatsen zijn in Nigeria waar men u zou kunnen helpen, antwoordde u – verbazend – dat er nergens zulke plaatsen zijn (zie notities CGVS, p.27). Gevraagd of u dan dergelijke plaatsen kent in de steden Lagos of Abuja, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat u niet in één van deze steden woont. **Een derde maal gevraagd of u dan geen plaatsen kent – in het algemeen – waar u hulp kunt krijgen in verband met de behandeling van uw ziekte, bijvoorbeeld organisaties die seropositieve mensen kunnen helpen in Nigeria, antwoordde u dat u daarover nog niets heeft gehoord in Nigeria. Er dient echter opgemerkt, dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat u – in het geval dat u een daadwerkelijke vrees zou hebben om te worden gediscrimineerd omwille van uw seropositiviteit bij terugkeer naar Nigeria – op zijn minst opzoeking zou verrichten naar hoe u uzelf – en uw zoon – zou kunnen beschermen in Nigeria. Er dient te worden geconcludeerd dat uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bezwaarlijk naar voor komt dat een mogelijke discriminatie omwille van uw seropositiviteit dermate ernstig zou zijn dat deze als daad van vervolging kan worden gezien. Aldus, kan worden vastgesteld dat een mogelijke discriminatie jegens u niet van een zodanig ingrijpende aard kan zijn, dat uw fundamentele mensenrechten zouden worden aangetast, waardoor het leven - en het leven van uw zoon - in uw land van herkomst, namelijk Nigeria, ondragelijk zou worden. In tegenstelling tot uw verklaring dat de Nigeriaanse regering niets doet voor mensen die dit soort ziekte hebben (zie notities CGVS, p.27), blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat zowel de Nigeriaanse autoriteiten als (internationale) ngo's blijvende en toenemende inspanningen voeren om behandeling van HIV/aids gratis te verstrekken. Daarenboven beogen de Nigeriaanse autoriteiten een mentaliteitswijziging, gezien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier eveneens blijkt dat de Nigeriaanse autoriteiten (en ook ngo's) inspanningen leveren om het stigma rond HIV/aids te verminderen door het voeren van public education campaigns. President Jonathan Goodluck ondertekende in februari 2015 de HIV/AIDS Anti Discrimination Act van 2014, hetgeen erg geapprecieerd werd door het Network of People Living with HIV in Nigeria (NEPWHAN). Artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet vereist redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de initiatieven die de Nigeriaanse overheid en ngo's hebben ondernomen, blijkt dat dit het geval is. Volledigheidshalve, dient ook opgemerkt, dat niet kan worden ingezien op welke manier de inwoners van Nigeria zouden te weten komen dat u seropositief bent. U stelde immers zelf dat mensen dit voor zichzelf houden (zie notities CGVS, p.27).**

Uit al het voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dermate gevisieerd en systematisch gediscrimineerd te worden dat u hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming, te meer nu op verschillende niveaus in Nigeria (zowel van overheidswege als door diverse (internationale) organisaties) inspanningen worden geleverd voor de verbetering van de levensomstandigheden van personen met HIV/aids.

U toont bijgevolg niet aan dat er in uw concreet geval sprake is van zeer uitzonderlijke omstandigheden en dat de mogelijke discriminatie die u eventueel zou ondergaan in geval van terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw besmetting met het HIV-virus een vervolging inhoudt in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

Met betrekking tot uw verklaring dat u zonder medicijnen kan sterven en u het zich niet zou kunnen veroorloven (zie notities CGVS, p.27), dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt overigens dat er weliswaar een tekort bestaat aan (gratis) medicijnen, maar blijkt niet dat aan personen met HIV/ aids de toegang tot medische behandeling wordt ontzegd.

*Wat betreft het door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde **geboorteakte** van uw zoon P., dient enkel opgemerkt dat hiermee wordt aangetoond dat uw zoon P. geboren werd in België, op 25 oktober 2018. Geenszins draagt dit document bij tot de motieven die u tijdens uw procedure heeft uiteengezet.*

*Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde **artikel**, namelijk het artikel "Anambra Community cries out over Fulani herdsman's attacks" van 18 februari 2019, dient opgemerkt dat zij geenszins een bijdrage leveren aan de door u uiteengezette vluchtmotieven. Deze artikels beschrijven enkel de incidenten die zich in Anambra State, en in uw regio van herkomst, hebben voorgedaan, nadat u bent vertrokken uit deze regio, en zodoende toont dit artikel geenszins een verband aan met uw persoonlijk situatie.*

*Wat betreft de door u neergelegde **medische documenten** in verband met uw seropositiviteit, kan enkel worden vastgesteld dat u daadwerkelijk besmet bent met het HIV-virus. Hierboven werd reeds vastgesteld dat de vrees die u heeft omtrent uw besmetting met het HIV-virus niet aannemelijk wordt geacht.*

*Wat betreft de **opmerkingen van uw advocaat**, Meester Van Cutsem, en de landeninformatie die zij bij haar opmerkingen heeft toegevoegd, dienen de hierna volgende vaststellingen te worden gedaan. Ten eerste, waar uw advocaat stelt dat u discriminatie vreest bij terugkeer naar Nigeria, omwille van uw seropositiviteit, en dat over uw vrees voor discriminatie bij terugkeer naar Nigeria heel **weinig vragen** werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud op 3 mei 2019, dient opgemerkt, dat hierboven reeds werd vastgesteld dat u **acht maal** de kans kreeg om uw vrees omtrent uw seropositiviteit te uiten. Nergens tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u het ergens uitgebreid en duidelijk over uw vrees bij terugkeer gehad, en ook was u absoluut niet in staat een persoonlijke vrees voor discriminatie – die de mate aanneemt van vervolging tegen uw persoon – te formuleren. Bijgevolg, wordt geacht dat u wel degelijk voldoende kansen heeft gekregen om uw vrees omtrent uw seropositiviteit uiteen te zetten. De landeninformatie die uw advocaat heeft toegevoegd, wijzigt deze vaststellingen niet, daar deze informatie algemene informatie betreft, en niets te maken heeft met uw persoonlijke situatie. Ten tweede, waar uw advocaat stelt dat u een **alleenstaande moeder** bent, dient opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud **absoluut geen vrees heeft aangehaald, bij terugkeer naar Nigeria, omdat u een alleenstaande moeder zou zijn**. Deze opmerkingen kunnen dus enkel als post-factum worden beschouwd, wat de geloofwaardigheid omtrent de ernst van deze vrees ernstig schaadt. Er kan immers niet worden ingezien om welke redenen, indien u werkelijk een vrees bij terugkeer naar Nigeria zou hebben in verband met het feit dat u een alleenstaande moeder bent, u dit niet zou hebben aangehaald, enerzijds tijdens uw eerste interview voor de DVZ, en anderzijds tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 3 mei 2019. Er werd u immers meermaals de kans gegeven om uw motieven uiteen te zetten (zie notities CGVS, p.21 en p.26-27). Opnieuw dient opgemerkt dat de landeninformatie die uw advocaat hieromtrent heeft toegevoegd, niet te maken heeft met u persoonlijke situatie, maar slechts algemene informatie betreft, hetgeen niets bijdraagt. Overigens dient te worden opgemerkt dat reeds eerder werd aangetoond dat de door u beweerde situatie en omstandigheden van uw vertrek uit Nigeria niet aannemelijk zijn en werd er op gewezen dat onder meer het NAPTIP (het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons) over een aantal opvangtehuizen beschikt. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers van mensenhandel, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland (zie bijgevoegde informatie in het administratief*

dossier). Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op het NAPTIP voor wat een eventueel onderkomen betreft. Bovendien draagt NAPTIP zorg voor ondersteuning bij re-integratie (training van beroepsvaardigheden, verstrekken van micro-krediet, etc.) en wordt het als één van de best werkende overheidsinstellingen in het land beschouwd. Ten derde, waar uw advocaat opmerkt dat er gevolgen zouden kunnen zijn voor uw zoon, die in België is geboren, omdat u eventueel geen toegang zou hebben tot behandeling in Nigeria, of geen hulp zou krijgen van uw familie in Nigeria, dient het volgende te worden opgemerkt. Er werd u tijdens het persoonlijk onderhoud op 3 mei 2019 gevraagd of u nog iets specifiek vreest in verband met uw zoon, indien u zou terugkeren naar Nigeria, en het enige wat u daarop antwoordde is dat u niet wil dat iemand erachter komt dat u dit soort ziekte [besmetting met HIV] heeft, en dat u vreest voor uw zoon in verband met uw ziekte. Er dient echter opgemerkt, dat hierboven reeds werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw werkelijke vrees voor discriminatie in verband met uw seropositiviteit, waardoor ook de vrees die u in dit verband heeft met betrekking tot uw zoon, volledig vervalt. Waar uw advocaat stelt dat u eventueel geen behandeling voor uw seropositiviteit zou kunnen krijgen in Nigeria, dient opgemerkt, dat medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich - zoals eerder aangehaald - voor de beoordeling over deze elementen te wenden tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van **artikel 9ter** van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaargeneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen. Waar uw advocaat een **link naar een artikel** toevoegt over aanvallen van Fulani-herders in Anambra State, dd. 4 augustus 2019, dient opgemerkt, dat hierboven reeds werd geconcludeerd dat dergelijke artikels niets bijdragen zo lang zij niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen duidelijk niet het geval is. Bovendien betreft dit algemene informatie, en heeft dit niets te maken met uw persoonlijk situatie.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de Anambra State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Anambra actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Anambra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister bevoegd voor asiel en migratie op het feit dat u lijdt aan een chronische ziekte die een continue behandeling vergt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en stukken

2.1.1. Het middel wordt afgeleid uit de schending van

"de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève

-artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en volgende van de wet van 15 december 1980

-de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980

-het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)

-beoordelingsfout".

Verzoekster stelt:

"1. Verzoekende partij is het niet eens met de beoordeling van verwerende partij als zou verzoeker zijn vrees voor vervolging of het feit dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, niet aannemelijk maken.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen omtrent haar vier vrees. In het kader van dit beroep zal echter vooral de nadruk worden gelegd op het gebrek aan inoverwegingname van het profiel van verzoekster (o.a. het feit dat verzoekster laag geschoold is) en het gebrek aan het voeren van een grondig onderzoek van haar vrees verbonden aan haar seropositiviteit in combinatie met andere niet betwisten elementen van haar profiel (nl. dat zij een alleenstaande moeder en laagopgeleide vrouw is afkomstig uit het platteland in Anambra staat). Volgens ons vertoont verzoekster een nood aan internationale bescherming. Tenminste menen we dat haar "vierde" vrees beter bestudeerd zou moeten worden door het CGVS.

2. In verschillende delen van de beslissing werd verzoekster verweten zich niet duidelijk uit te spreken over een aspect van haar asielaanvraag of onvoldoende kennis te hebben van een element (bv: over de Fulani-herders en de redenen van het ontstaan van het conflict met deze personen, over hulporganisaties of voorzieningen voor mensen die besmet zijn met HïV in Nigeria) of nog en geen opzoekingen te hebben verrichten omtrent een element (bestaan van hulporganisatie of voorzieningen voor mensen die besmet zijn met HIV in Nigeria).

Haar gebrek duidelijke en gedetailleerde antwoorden te geven over verschillende aspecten van haar vrees (bv: de conflicten met de Fulani herders, haar vrees gediscrimineerd/vernederd te worden omwille van haar ziekte) heeft tot gevolg dat haar vrees als ongeloofwaardig worden beschouwd.

3. Nu, uit haar verklaringen blijkt duidelijk dat verzoekster laag opgeleid is. Zij is een paar jaren naar school gegaan maar aangezien zij tegelijkertijd moest werken was zij te moe en kon zij niet volgen; later heeft haar moeder het schoolgeld niet meer betaald waardoor zij op school geslagen was; daarna is zij met haar scholing gestopt. Over haar scholariteit heeft zij verklaard (Notities persoonlijk onderhoud CGVS, pp.8 en 9): [...]

Aan haar raadvrouw die haar vroeg b.v. waarom zij geen onderzoeken had gedaan met betrekking tot de situatie van seropositieve personen in Nigeria gaf zij aan bijna niet te kunnen lezen.

4. Haar lage opleidingsniveau is een element die in aanmerking had moeten worden genomen tijdens haar persoonlijk onderhoud. Uit de UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees blijkt inderdaad dat de "level of education" in aanmerking moet worden genomen door de protections officers en de tolken wanneer zij asielzoekers horen, (p.90)

In de Child Asylum Claims under Articles 1 (A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees staat o.a. vermeld dat: [...]

Zelfs als verzoekster geen kind meer is menen we dat iemand die weinig of bijna niet opgeleid is gelijkaardige moeilijkheden als een kind kan ondervinden tijdens een persoonlijk onderhoud. Die persoon zal meer moeilijkheden hebben om te begrijpen wat van haar verwacht is en zich op een duidelijke en coherente manier uit te spreken. Het lijkt ons dus van uiterst belang dat de protection officer de vragen op een duidelijke manier stelt om zeker te zijn dat de persoon zich heeft kunnen uitspreken over haar vrees bv. en dat zij, indien nodig, meer specifieke vragen stelt.

5. In casu, lijkt het ons niet redelijk verzoekster te verwijten in het begin van het persoonlijk onderhoud geen vrees verbonden aan het feit dat zij HI Y positief is te hebben vermeld - verzoekster had wel duidelijk geuit dat zij een ander reden heeft dat zij niets wenst terug te keren naar Nigeria, namelijk dat

zij ziek is en meer bepaald HIV positief (notities persoonlijk onderhoud, p.3). Ook lijkt het ons met redelijk haar te verwijten geen specifieke actor van vervolging in verband met haar vrees uitgesloten te worden omdat zij HIV positief is te hebben genoemd. Omdat in die twee gevallen werd verzoekster geen enkele vraag daaromtrent gesteld.

Wat haar vrees uitgesloten te worden blijkt dat haar maar vragen gesteld werden op het einde van het gehoor toen zij verklaarde dat zij iets wenste te voegen; uit het volgend deel van de notities - die al de vragen omtrent haar vrees verbonden aan haar ziekte bevat- blijkt dat de protection officer die punt op een heel summiere manier heeft behandeld zonder verduidelijkingen te vragen en dit terwijl het, enerzijds, onbetwistbaar is dat verzoekster ziek is en, anderzijds, uit de objectieve informatie duidelijk blijkt dat zulk problematiek aan aanleiding kan zijn voor discriminatie in Nigeria -element die duidelijk erkent is door het CGVS in de beslissing-. [...]

De protection officer heeft de vraag niet gesteld of verzoekster iemand precies vreesde, of haar familie daarvan op de hoogte was; ook werd haar met gevraagd hoe zij het wist dat de personen rondgebazuind zijn, of zij dat al had gemerkt, op verzoekster personen kende die seropositieve waren in haar dorp en hoe mensen gereageerd hadden toen zij daarvan op de hoogte werden gebracht; hoe mensen trouwens daarvan op de hoogte zouden worden gebracht. Dat er maar weinig vragen aan verzoekster gesteld werden over haar vrees verbonden aan haar ziekte werd onmiddellijk opgemerkt door de advocate die haar bijstond tijdens haar persoonlijk onderhoud, (notities persoonlijk onderhoud, p.29)

6. Verzoekster stelt dat zij in contact is met haar broer, dat zij hem met heeft durven zeggen dat zij HIV positief is omdat zij zijn negatieve reactie vreesde. In geval van terugkeer vreesde afgewezen te worden door haar familie en haar gemeenschap. Zij zegt dat in Nigeria als er vernomen is dat een persoon ziek is, de mensen haar uitsluiten omdat zij vrezen besmet te worden door contact met die persoon te hebben. Verzoekster legt uit dat mensen daarvan op de hoogte zullen worden omdat zij naar het ziekenhuis zal moeten gaan en/of omdat zij misschien zullen kunnen merken dat zij ziek is als zij geen medicatie neemt waardoor haar toestand zal verslechteren. Dit zijn voorbeelden van informatie dat verzoekster aan haar raadvrouw heeft doorgegeven. Blijkbaar zou zij in staat zijn om nog meer informatie door te geven om haar vrees te verduidelijken.

7. We menen dat het des te meer van belang was voor de protection officer om haar vragen te stellen dat het algemeen begrepen kan worden dat het voor seropositieve asielzoekers afkomstig uit landen waar seropositieve personen gediscrimineerd worden het moeilijk kan zijn zich over hun vrees te uiten omdat zij zich daarvoor schaamten. Dat is trouwens de uitleg van verzoekster over de redenen waarom zij die informatie niet vermeld heeft tijdens haar gehoor bij DVZ. De invloed van het feit dat iemand zich schaamt voor wat hij meegemaakt heeft of vreest mee te maken over zijn mogelijkheid zich uit te spreken is een element die volgens de UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status in aanmerking moet worden genomen:

"Some claimants, because of the shame they feel over what has happened to them, or due to trauma, may be reluctant to identify the true extent of the persecution suffered or feared." (p.90)

8. Dat verzoekster zich schaamt en echt een vrees heeft gediscrimineerd en gestigmatiseerd te worden (zelfs in België) blijkt uit het verslag van haar dokter, Dr. Pirotte. Hij schrijft: [...]"

Verzoekster verwijst en citeert uit landeninformatie omtrent de situatie van discriminatie van seropositieve personen in Nigeria.

"10. Uit die informatie blijkt dat verzoekster meer risico's loopt blootgesteld te zijn aan discriminatie/stigmatisatie omwille van haar ziekte om de volgende redenen:

-Zij is een vrouw;

-Zij is afkomstig uit het platteland;

-Zij is afkomstig uit Anambra state waar geen anti-discriminatie wet tegen de discriminatie van HIV/AIDS besmette personen bestaat;

-Zij is Igbo.

Uit die informatie blijkt verder dat de discriminatie nog massaal is in Nigeria ten opzichte van HIV/AIDS besmette/zieke mensen en dat meer dan één derde van de seropositieve mensen uit hun familie worden weggejaagd. Er bestaat geen reden om aan te nemen dat verzoekster die afkomstig uit het platteland in Anambra staat (waar de perceptie van seropositieve mensen heel slecht is) op de steun van haar familie of vrienden zou kunnen rekenen. Er bestaat ook geen aanwijzing dat zij op haar eigen zou kunnen leven daar zij, enerzijds, als seropositieve persoon meer moeilijkheden zou hebben om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt en, anderzijds, sowieso meer moeilijkheden zou hebben om een job te vinden omdat zij laaggeschoold is en een alleenstaande moeder is (die dus voor haar kind zou moeten zorgen).

Het risico dat verzoekster in een situatie van extreme armoede belandt waar zij geen enkel toegang meer heeft tot de medicatie die zij dagelijks en levenslang nodig heeft lijkt ons dus zeer hoog alsmede, als gevolg, het feit dat zij AIDS krijgt en uiteindelijk sterft.

We menen dus dat er in hoofde van verzoekster een gegronde vrees tot vervolging bestaat in geval van terugkeer naar Nigeria omwille van haar bestaan tot de sociale groep van seropositieve personen (gecombineerd met de andere vermelde risico's factoren)

Ook in hoofd van haar kind bestaat er een risico op vervolging als zoon van een seropositieve moeder."

2.1.2. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift het verslag opgesteld door Dr. Pirotte, infectioloog, op 6 juni 2019.

Beoordeling

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Verzoekster verklaart Nigeria te hebben verlaten en daar niet te kunnen terugkeren omwille van de volgende redenen:

"Zij vreest vervolgd te worden door een derde persoon, O., omdat zij hem aan de politie heeft aangegeven;

-Zij vreest vervolgd te worden door "Sister", een dame die haar in Italië in de prostitutie heeft gedwongen omwille van de door haar niet terugbetaalde reispeld;

-Zij vreest gedood te worden door de Fulani herders die zich ophouden in haar regio van herkomst en burgers aanvallen;

-Zij vreest gediscrimineerd te worden omdat zij seropositief is."

Verzoekster verklaart in het verzoekschrift: *"Verzoekster volhardt in haar verklaringen omtrent haar vier vrees. In het kader van dit beroep zal echter vooral de nadruk worden gelegd op het gebrek aan inoverwegingname van het profiel van verzoekster (o.a. het feit dat verzoekster laag geschoold is) en het gebrek aan het voeren van een grondig onderzoek van haar vrees verbonden aan haar seropositiviteit in combinatie met andere niet betwisten elementen van haar profiel (nl. dat zij een alleenstaande moeder en laagopgeleide vrouw is afkomstig uit het platteland in Anambra staat). Volgens ons vertoont verzoekster een nood aan internationale bescherming. Tenminste menen we dat haar "vierde" vrees beter bestudeerd zou moeten worden door het CGVS."*

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete betwisting voert ten aanzien van de omstandige argumentatie inzake de navolgende (drie van de vier) aangevoerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade (i) vervolging door een derde persoon, O., omdat zij hem aan de politie heeft aangegeven; (ii) vervolging te worden door "Sister", een dame die haar in Italië in de prostitutie heeft gedwongen omwille van het niet terugbetaalde reispeld; (iii) de vrees te worden gedood door de Fulani herders die zich ophouden in haar regio van herkomst en burgers aanvallen. De motiveringen dienaangaande vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. De loutere verwijzing naar haar voorgehouden laag opleidingsniveau kan te dezen niet aangenomen worden als nuttig verweer aangezien de voormelde elementen behoren tot verzoeksters concrete en directe leefwereld. Aangezien ze niet concreet worden betwist of ontkracht blijven ze onverminderd overeind.

2.5. Verzoekster voert een vrees aan dat ze HIV-besmet is en stelt dat ze meer risico's loopt blootgesteld te zijn aan discriminatie/stigmatisatie omwille van haar ziekte aangezien ze een Igbo-vrouw is afkomstig uit het platteland en Anambra state waar geen anti-discriminatie wet tegen de discriminatie van HIV/AIDS besmette personen bestaat.

Dat verzoekster HIV-positief is en hiervoor behandeling geniet blijkt genoegzaam uit de aangevoerde documenten en wordt *in casu* niet betwist in de bestreden beslissing.

Noch uit verzoeksters verklaringen (administratief dossier, stuk 6, p. 27), noch uit de informatie in het administratief dossier (stuk 16: landeninformatie), noch uit de in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie blijkt dat de situatie dermate ernstig is dat er sprake is van een systematische en persoonsgerichte vervolging van met HIV besmette personen. Verzoekster dient de vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en dient in dit kader het verband tussen de door haar aangehaalde algemene situatie en haar persoon aannemelijk te maken.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat er onvoldoende vragen werden gesteld en er in hoofd van *"haar kind bestaat er een risico op vervolging als zoon van een seropositieve moeder"* blijkt dat dit een herhaling is van hetgeen verzoekster aanbracht als opmerkingen na het gehoor door verweerder. Dienaangaande wordt de motivering niet concreet ontkracht waar deze stelt:

“Wat betreft de **opmerkingen van uw advocaat**, Meester Van Cutsem, en de landeninformatie die zij bij haar opmerkingen heeft toegevoegd, dienen de hierna volgende vaststellingen te worden gedaan. Ten eerste, waar uw advocaat stelt dat u discriminatie vreest bij terugkeer naar Nigeria, omwille van uw seropositiviteit, en dat over uw vrees voor discriminatie bij terugkeer naar Nigeria heel **weinig vragen** werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud op 3 mei 2019, dient opgemerkt, dat hierboven reeds werd vastgesteld dat u **acht maal** de kans kreeg om uw vrees omtrent uw seropositiviteit te uiten. Nergens tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u het ergens uitgebreid en duidelijk over uw vrees bij terugkeer gehad, en ook was u absoluut niet in staat een persoonlijke vrees voor discriminatie – die de mate aanneemt van vervolging tegen uw persoon – te formuleren. Bijgevolg, wordt geacht dat u wel degelijk voldoende kansen heeft gekregen om uw vrees omtrent uw seropositiviteit uiteen te zetten. De landeninformatie die uw advocaat heeft toegevoegd, wijzigt deze vaststellingen niet, daar deze informatie algemene informatie betreft, en niets te maken heeft met uw persoonlijke situatie. Ten tweede, waar uw advocaat stelt dat u een **alleenstaande moeder** bent, dient opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud **absoluut geen vrees heeft aangehaald, bij terugkeer naar Nigeria, omdat u een alleenstaande moeder zou zijn**. Deze opmerkingen kunnen dus enkel als post-factum worden beschouwd, wat de geloofwaardigheid omtrent de ernst van deze vrees ernstig schaadt. Er kan immers niet worden ingezien om welke redenen, indien u werkelijk een vrees bij terugkeer naar Nigeria zou hebben in verband met het feit dat u een alleenstaande moeder bent, u dit niet zou hebben aangehaald, enerzijds tijdens uw eerste interview voor de DVZ, en anderzijds tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 3 mei 2019. Er werd u immers meermaals de kans gegeven om uw motieven uiteen te zetten (zie notities CGVS, p.21 en p.26-27). [...] Ten derde, waar uw advocaat opmerkt dat er gevolgen zouden kunnen zijn voor uw zoon, die in België is geboren, omdat u eventueel geen toegang zou hebben tot behandeling in Nigeria, of geen hulp zou krijgen van uw familie in Nigeria, dient het volgende te worden opgemerkt. Er werd u tijdens het persoonlijk onderhoud op 3 mei 2019 gevraagd of u nog iets specifiek vreest in verband met uw zoon, indien u zou terugkeren naar Nigeria, en het enige wat u daarop antwoordde is dat u niet wil dat iemand erachter komt dat u dit soort ziekte [besmetting met HIV] heeft, en dat u vreest voor uw zoon in verband met uw ziekte. Er dient echter opgemerkt, dat hierboven reeds werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw werkelijke vrees voor discriminatie in verband met uw seropositiviteit, waardoor ook de vrees die u in dit verband heeft met betrekking tot uw zoon, volledig vervalt. Waar uw advocaat stelt dat u eventueel geen behandeling voor uw seropositiviteit zou kunnen krijgen in Nigeria, dient opgemerkt, dat medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich - zoals eerder aangehaald - voor de beoordeling over deze elementen te wenden tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van **artikel 9ter** van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaargeneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.”

Uit de informatie die wordt gehanteerd door verzoekster en verweerder blijkt dat personen met HIV het slachtoffer kunnen zijn van sociale discriminatie. Deze informatie is echter niet van die aard om te besluiten dat elke persoon met HIV, louter omwille van diens medische situatie een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan doen gelden. Verzoekster dient deze vrees of risico concreet aan te tonen.

In hoofde van verzoekster kan geen geloof worden gehecht aan de ernst van haar vrees ingevolge de voorgehouden discriminatie. Vooreerst blijkt dat niet kan worden ingezien hoe personen in Nigeria zouden te weten komen dat zij seropositief is aangezien ze zelf aanvoert dat mensen dit voor zichzelf houden (gehoor, p. 27). De bestreden beslissing stelt ook terecht vast verzoekster niet in staat was enige specifieke actor van vervolging te omschrijven. Verzoekster verwees naar elementen van sociale discriminatie (gehoor, p. 27) maar gaf niet aan een persoonlijke vrees voor vervolging te koesteren ten opzichte van een specifiek persoon, gemeenschap of de autoriteiten. Zij baseerde zich tevens de op hypothetische situatie dat, wanneer zij ooit een echtgenoot zou willen hebben, deze kapot zou zijn omdat ze ziek is en haar naar haar familie zou terugsturen (zie notities CGVS, p. 27). Verzoekster heeft weinig kennis van hulporganisaties of voorzieningen voor mensen die besmet zijn met HIV in Nigeria hoewel redelijkerwijs kan worden verwacht dat ze zich zou informeren op welke wijze ze zichzelf en haar zoon zou kunnen beschermen. De herhaling dat ze bijna niet kan lezen is geen afdoend verweer aangezien verzoekster zich via derden kan informeren.

Uit verzoeksters verklaringen blijkt niet dat een mogelijke discriminatie omwille van seropositiviteit dermate ernstig zou zijn dat deze als daad van vervolging kan worden gezien.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Nigeriaanse autoriteiten en (internationale) ngo's inspanningen voeren om behandeling van HIV/aids gratis te verstrekken. Uit dezelfde informatie kan worden afgeleid dat de Nigeriaanse autoriteiten (en ook ngo's) inspanningen leveren om het stigma rond HIV/aids te verminderen door het voeren van 'public education campaigns'.

De loutere verwijzing naar verzoeksters Igbo-afkomst en regio van afkomst waar geen anti-discriminatiewetgeving bestaat, is te dezen niet afdoende om het geheel van voorgaande vaststellingen te ontkrachten.

De informatie in het attest van infectioloog Pirotte bevestigt verzoeksters aandoening en behandeling maar kan geen ander licht laten schijnen op de voorgaande vaststellingen.

Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat zij dermate geïsoleerd en systematisch gediscrimineerd zou worden dat ze hiervoor nood heeft aan internationale bescherming. Verzoekster toont niet concreet aan dat er in haar hoofde sprake is van zeer uitzonderlijke omstandigheden en dat de eventuele discriminatie die zij mogelijks zou ondergaan een vluchtelingenrechtelijke vervolging.

2.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.8. Verzoekster voert geen verweer ten aanzien van de motivering omtrent de veiligheidssituatie in Anambra en voert evenmin een specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS